

Platanka

VATRA

LESNÍ MOUDROSTI.

Časopis československého hnutí "Woodcraft"-76.r.

S modrou oblohou !

I. číslo

II. ročník

Číslo : 1.

ročník : 2.

V A T R A L E S N Í M O U D R O S T I

časopis československého hnutí woodcraftu

.....

Stoupání na Horu

Vystoupit na vrchol
Hory.

Spatřit svět, který
není ještě zbořen.

Vnímat zem,
vodu,
vzduch
a slunce
všemi póry.

Uvidět Zářící Moře.

T a p i

Č E R N Ý V L K

Všechno, co jsem až do dnešního dne dělal, bylo výchovou lidí. I ve svém literárním díle myslil jsem především na lidskou duši. Svým chlapeckým čtenářům jsem to ovšem neřekl, ale byl to základní podnět mé tvorby. Sdílim bez výhrad indiánský názor, že je čtvero stran lidské přirozenosti : tělo, rozum, duše a služba bližnímu. Člověk vzdělává rozum, tělo a duši, aby mohl sloužit bližnímu. Leoní Moudrost - The Woodcraft - je jednou z forem sebezdokonalování. Není pro mne obyčejným ználectvím přírody, nýbrž uměním žít v lese, s lesem, s jeho

strany a zvířaty v intimní vzájemnosti.

Z tohoto názoru, za který jsem zavázán Indiánům - ale i Thoreauovi - vznikly mé knihy, které jsou známy u vás. Z toho přesvědčení jsem založil Ligu lesní moudrosti - The Woodcraft League - a konečně i svou "Kolej indiánské moudrosti".

Jako hoch jsem byl puritánsky přesvědčen, že lidské štěstí pochází z ďábla a musí být vyhubeno. Později jsem poznal, že všechno lidské má svůj původ v bohu. Ale je třeba věst. - To říkal i Emerson.

Za mých vysokoškolských let nebylo v Americe psychologické školy. Až William James nám vytvořil první americkou psychologii jako vědu. Pokud se pamatuji, rozeznává psycholog James šest pudů. Já jsem jich nepočítal asi šedesát. James úmyslně nerozoberal podstatu duše do takových podrobností jako já. Ztotožnil například smysl pohlavní se smyslem náboženským. Prozkoumal jsem tedy pud z hlediska výchovného a tápal jsem se, jak jich lze využít jako síly. Pudy jsou totiž vrozené síly, které lze přinutit, aby nám sloužily.

Každý chlapec má divočské pudy. Napsal jsem knihu Dva divoši a všechny ostatní knížky o chlapcích a životě v přírodě, abych ukázal jak lze uměřit divočský pud.

Všichni chlapi rádi bojují pěsti. Lze je naučit, jak se z pěstního boje stává ušlechtilý sport.

Všichni chlapi chtějí něco sbírat. Sbírají, co najdou. Například ptáčí vejce. Naučte je, že lze sbírat i jiné věci. Nejlépe poštovní známky. Otevrou se oči na velikost a krásu světa!

Děti se rádi přezdívaly. Nutno je pečlivě, že lze místo přezdivek jmen dávat i vznešené přezdívky: z Jakuba se stal náboží příkaz Izrael! Lze se nazývat Orlím párem, Velkým Lovcem, Manitouem, Mammatlem podle Longfellowa a podobně.

Poznej velikost stvoření a veď pud ušlechtilými cestami! Touto myšlenkou jsem se řídil jako episkopát a vychovatel mládeže!

Mnohému, skoro všem jsem se naučil u Indiánů. Abych se jim poněkud ovděčil, založil jsem společně s paní Thompson - Setonovou College of Indian Wisdom, Kolej indiánské moudrosti u Santa Fé v

Novém Mexiku. Mezi dvěma vesnicemi strmí můj dům, starobylá španělská pevnůstka, uvnitř zmodernizovaná, s širokými okny, s plochou střechou, v parku, v plném jižním slunci. Žáky - asi sto dvacet mužů a žen - jsou běloši. Vyučují Indiány. Já jsem prezidentem a moje manželka děkan-kou této koleje. Učíme indiánským řemeslům, lidovému umění, indiánskému zpěvu, hudbě, tanci, indiánské filosofii a náboženství starých Indiánů. Moje odborná univerzita křísí indiánství. Ale je myšlena i jako výchovný ústav moderního bělocha.

Největší věc, která mne k Indiánům poutá, je vysoká idea lidského míru, pramenící z jejich náboženství...

Je nad námi Duch, Tvůrce a Vládce všeho živého i neživého. Jemu jsme zodpovědní. Je neviditelný, věčný, všemohoucí, nevypodobitelný. Lidská duše je nesmrtelná. Naše povinnost před Bohem a Člověkem je zdokonalení duše, těla a rozumu, abychom mohli sloužit bližnímu!

1936 Praha

I n d i á n s k á e t i k a

Co učila ovdovělá matka svého syna náčelníka samotáře SKUR / AR - ALE - SHARA

podle Setona

Až budeš mužem, pamatuj, že povinnost dělá člověka. Až půjdeš do boje, nevracej se z polovice cesty, ale jdi tak daleko, jak si chtěl dojít, pak se vrať. Kdybych byla živa, až se staneš mužem, chtěla bych, abys se stal velkým mužem. Musel bys myslet na dobro, které jsme prodělali.

Měj soustrast s lidmi ubohými, poněvadž my jsme byli ubozí a lidé s námi měli soustrast.

Miluj svého přítele a nikdy jej neopouštěj. Kdybys jej viděl obklopeného nepřáteli, neutíkej, jdi k němu a nemůžeš-li ho zachránit, dej se zabít i s ním a svoje kosti slož vedle jeho kostí.

Etiketa tee-pee

Buď pohostiný - vždy, pamatuj, že host je unaven, hladov a je mu zima. Dej vždy čestné místo v Tábore a při jídle služ mu vhodným způsobem. Nikdy neseď, stojí-li host, buď raději hladov, než abyš četl na hostu. Odmítne-li host nějakou tvou počestnost - mluví. Ochraňuj hosta jako kohokoliv neobtěžuj hosta mnoha otázkami, co si přaješ vědět, bude vyprávět.

V cizím táboře dbaj zvyků domácích, ne však svého. Nikdy netrap hosta stížnostmi. Odmítneš-li návštěvu, neodkládej zdvořilost. Dej hostu malý dárek v upomínku, malé dárky jsou malými zdvořilostmi a nečiní pohoršení. Říkej: "děkuji" při každé příležitosti i nepatrné. Nevcházej mezi osoby, které spolu mluví. Nevrušuj mluvících osob. Nenechávej mladší mluvit dříve než starší. Starší mají před mladšími přednost. Nikdy neseď, stojí-li starší. Nevnučuj se hovorem jiným. Mluv tiše před staršími nebo při přítomnosti cizince. Nedotýkej se živé otázky ocelovým nožem. Nebuď rozpačitý před cizincem, sklop trochu oči, je-li tvrdým na tebe a úplně před ženami. Ženy jsou v táboře dozorei chně, ale muži posádky. Buď laskavý. Ukaž úctu k mužům, ale nebuď podlézavý. Buď tichý svým způsobem až tě povinnost vytrhne k hovoru.

Co váží unci ráno váží večer libru.

Lépe zachránit než litovat

Není kouře bez ohně

Sojka nekřičí nikdy bez příčiny a kachy letící nad hlavou a nad lesem hledají vždy vodu.

Budeš v bezpečí a zvítězíš, budeš-li laskavý.

/ Z Ajagů /

Mladí si sežene stavivo, aby vystavělo most na měsíc, nebo třeba palác na zemi, ale v mužném věku rozhodne se člověk stávkovat z něho dřevěnou chatrč /Thoreauova moudrost z Waldenu/

p o z n á m k a

NOVÁ CESTA

Wabimatto

Do nového ročníku Vatry lesní moudrosti mi dovolte pár slov : nechci unavovat nějakými teoretickými úvahami, tak jako v prvním ročníku, ale berte tuhle poznámku jen jako výzvo k vám všem, kteří Vatru čtete, kterým dnes snad woodcraft je myšlenkou modré oblohy a cestou k Vysokému Lidství. Woodcraft, to není nějaká spekulativní filosofie, nad kterou byste si musely trápit hlavu, kterou byste nemohli pochopit z celkem stručného článku a vysvětlení. Jestliže první ročník můžu charakterizovat jako snůšku názorů, proklamací a teorie, myslím, že to nelze dosoudit i když to někomu možná připadne, jako věc naprosto rozdílná s Woodcraftem. Ano, vždyť Lesní Moudrost je v první řadě praxe, činnost, život! Slo mi spíš o vytvoření jakéhosi základu, snažil jsem se dát i určitý příklad jak lze nahlížet na svět přes svou ideu - někdy s lepším, jindy s horším výsledkem. Chtěl jsem vybrat ze Setona, Saiferta, Hargraveho a dalších všechno, co je živoucí a aktuální a natom budovat dál. Dnes je situace jiná a můžu tedy připojit se k výzvě Shorty - díky za ní - která následuje. Začneme s prací. Chceme-li ve woodcraftu něco dokázat musíme začít s praktickou realizací. Máme svůj Zákon, který svou ideou Síly, Krásy, Pravdy a Služby je dostatečně široký proto, abychom se jím mohli řídit i v tomto složitém světě. Snad někdy vás zarazí na pohled naivní přístup a naivní názory které hlásám. Jenomže pod touto naivností se skrývá etika života, vyjádřená tak, jak by se měla vyjadřovat každá myšlenka : jednoduše, pochopitelně. Chceme žít a zdokonalovat se každodenní prací, procítěním krásy, poctivě, službou bližnímu. Podaří-li se nám, to a budeme-li učit tak žít ostatní kolem sebe, dojdeme k cíli, Vzhůru tedy !

K V a t ř e

Shorty

Diskusi okolo čtyřky Vátrý bylo mnoho, její budoucnost, zaměření, praktická realizace myšlenek, jednostrannost pojetí - to všechno jsou problémy, které nás zajímají.

Po úvodnicích a plánech se musí dojít k běžnému psaní o našich problémech a činnosti - ale budou potom příspěvky?

Je woodcraft jako takto formulovaný program dostatečně naplněn?

"Chceme žít, zpívat a psát a skládat na cestě k poznání ..."

Ale většina lidí si neslechla písničku i když se občas jen tak zpívá a je to v podstatě totéž. Nenapiše báseň o svém pohledu na svět a tak se trochu jedná i o použití těchto myšlenek v běžném životě. A o tom se zatím moc nepovídalo.

Těch pět dní v "kamerných wigwamech" sebou nese spoustu problémů při styku s oficiálním i převládajícím názorem na svět. Obecná bezvztahovost se nás dotýká ať se k ní stavíme jakkoliv. A problémy společnosti se přenáší i do našich problémů. Ale stálým ukazováním na chyby se dál nedostaneme. Připadá mi zbytečné psát o všeobecně známých nedostacích, vysvětlovat si vzájem vztah VB k Tisu a k skutečným ničitelům přírody. Je to přitažlivé ale bezúčelné. Je důležité jaké místo ve společnosti která nedbá na žádné zásady zaujmeme a jak budeme žít. To, že oficiální orgány pendrek záleží na přírodě nás sice může štít, ale asi je k jinému postoji neovlivníme. Tis je toho smutným svědectvím.

Boj za člověka je nejlepším bojem za přírodu. A nemá nás ubít způsob života kolem nás, nesmíme se podat té bezvztahovosti která nás obklopuje. Jsem tady - klapeme dlážděním i lesem a hledáme. Čekat na odpověď v podobě výsledků naší činnosti je nesmyslné a sebecké - nemůže člověk soudit výz-

nam svých činů skrze hmatatelné výsledky.

Zrození duhy
indiánská poezie

Teď nejvyšší náčelník
z nespočetných slz vytvořil duhu
Vysoko nad pouští
sklenul nádherný oblouk
A my jsme prošli
tím slzavým obloukem
všech milenců na celém světě

Kdy, nejvyšší náčelníku
sklidíš i setbu našich slz?
Srdce nám bijí
zmítají se ve stejném rytmu
v jakém se otvírá a zavírá
oblouk tvých řas.
Leč, když radostí pláčeš
Haj-jí-bo
v tvých slzách nítí se duha

Ukázka ze sbírky indiánské poezie Zrození duhy,
která vyšla v květnu v Odeonu. Jedná se spíše
o volné přebásnění originálních děl Ladislava
Nováka, ale přesto nám tato kniha výborně odhalu-
je duševní bohatství dětí přírody.

H A V R A N

Loren Hiseley

Přihodilo se to jednomu havranovi.
Ten havran je můj soused. Nikdy jsem mu v nejbliž-
ším neubližil, ale on se pečlivě zdržuje ve vrchol-
cích stromů, létá vysoko a vyhýbá se lidem. Jeho

svět začíná tam, kde se můj slabý zrak zastavuje.

Jednou ráno byla celá naše krajina pohroužena do neobvykle husté mlhy a já kráčet poslepu k nádraží. Náhle se ve výši mých očí objevily dvě mohutné, černé perutě a před nimi obrovský zobák. A všechno to prolétlo jako blesk s výkřikem hrůzy - takovým, že si přeju, abych už nikdy nic podobného neslyšel. Ten výkřik mě pronásledoval celé odpoledne. A napadlo mě podívat se do zrcadla, protože jsem se ptal, co je na mě tak pobuřujícího.

Nakonec jsem pochopil. Hranice mezi našimi dvěma světy se posunula v důsledku mlhy. Havran, který se domníval, že letí ve své obvyklé výši, spatřil náhle rozrušující podívanou, odporující jeho zákonům přírody. Viděl člověka, kráčeajícího ve vzduchu, v samém srdci havraniho světa. Setkal se s něčím tak podivným, co si jen havran může představit : s létajícím člověkem ...
Teď, když mě spatří z výše, vyrazí slabé kráčení a já v jeho křiku poznávám najistotu ducha, jehož vesmír byl otřesen. Nemí už a nikdy nebude jako jiní havrani ...

prameny woodcraftu 1.

část 1.-Od renesance k Thoreauovi

Woodcraft v podstatě sleduje vychovat člověka v přírodě, učí jej žít v lese nejen pro potěšení z ní a znalost přírodní moudrosti, ale hlavně proto, že primitivním životem tábora pěstuje charakter woodcraftů, jejich samostatnost, odvahy, přátelství. K naplnění tohoto ideálu mu slouží hra, romantika, malebnost, využívá lidských instinktů.

Podobnou cestou se ubíraly výchovné snahy už

v době antiky. Antika měla vzhledem k dnešku k přírodě skoro ideální vztah, což byl důsledek nejen antického náboženství, ale i vznikající filosofie a dalších věd. Lucrétius, Seneca, Plinius st., Sokrates, Vergilius - jmenuji jen namátkou.

Tento ideál přírody spolu s ideálem zromantizovaného antického člověka se stávají hlavními vzory kulturnímu obrození - *renaissance*, která vzniká na přelomu 15 a 16 století, kdy dochází k velikým zeměpisným objevům, rozvinula se řemesla a obchod, vzniká kapitalistická výroba v Itálii, Francii a Anglii. Starý feudální řád se pomalu rozkládá pod vlivem pokračujícího buržoazního. *Renaissance* je v podstatě důsledek středověkého opovržení člověkem, přírodou a staví se za novou výchovu proti scholastické, ubíjející výuce středověkých škol.

Je ovládnuta životem, nadšená pro přírodu, optimistická, věří ve velké poslání lidstva. Vzniká kult zdravého, činného člověka. Rodí se světový humanistický názor, který zdůrazňoval výchovu člověka v duchu nové doby, rozvoj tělesné i duševní stránky člověka, jeho mravní odpovědnost.

Jedním z prvních velkých pedagogů - humanistů byl Ital VITTORINO DE FELTRE /1378 - 1446/. Vévoda z Gonzagy jej r. 1424 pověřuje výchovou svých dětí a Feltre začíná budovat z paláce za městem u jezera nechyťejnou školu. Dává jí jméno Dům Radosti - Casa Gioiosa.

Snížil v ní stav služebnictva na minimum, nechal odstarhit přepychový nábytek a nahradil jej prostým vybavením. To mělo vést jeho svěřence k skromnosti a samostatnosti. Velký důraz kladl na tělesnou výchovu, hry, sport a zdůrazňoval výchovu osobním příkladem. Nejpodstatnější mu však byla mravní výchova, odstranil tělesné tresty, zavedl samosprávu.

Nejzákladnější poměr k přírodě měli francouzští spisovatelé a filosofové. Velmi známe je jistě zejména kněze a lékaře FRANÇOISE RABELAISE /1483-1553/. Ve svém románu Gargantua a Pantagruel na

výchově Pantagruela nastiňuje své výchovné ideály, mezi nimiž významnou úlohu hraje tělesný rozvoj, pozorování přírody, mravní výchova. Celá kniha vyznívá jako protest proti středověkému asketismu a mravnímu pokrytectví.

JEAN JACQUES ROUSSEAU /1712-1778/, významný filosof, hlásá návrat k přírodě jako řešení společenské krize, život divochů je mu vzorem mezilidských vztahů a sociální spravedlnosti. Je silným kritikem své společnosti, žádá rovnost mezi lidmi, v knize *Emil* nastiňuje své výchovné ideály: mravní vedení přirozenou cestou, rozvinutí osobnosti v přírodě, tělesný rozvoj, v Nové Heloise se vyznává ze svých představ o čisté lásce. Vyznání a Důtky osamělého chodce jsou zpovědi jeho těžkého života. Společenská smlouva a O původu nerovnosti mezi lidmi jsou přímo revolučními díly a ideologicky připravily francouzskou revoluci.

Významné místo v této řadě zaujímá náš český pedagog a filosof světového významu JAN AMOS KOMENSKÝ /1592-1670/, jehož názory na výuku pomocí praktických cvičení a hrou v přírodě jsou aktuální i dnes.

Prvním tábořníkem na evropské půdě můžeme jmenovat německého lékaře-pedagoga BASEDOWA, který jako první táboří se svými schovanci ve volné přírodě - v tzv. filantropiu /odtud název hnutí filantropismus - milující člověka - lidumilnost/. Jeho žák SALZMANN otvírá r.1784 v durynském lese filantropium, které trvalo jako první škola v lesích přes sto let.

Za svého přímého předchůdce však Leoní Moudrost považuje amerického filosofa-transcendentalistu /1/ HENRI DAVIDA THOREAU /1817-1862/, jehož některé filosofické zásady přejímá Seton při vytváření woodcraftu.

Thoreau byl výjimečný zjev, který svou filosofii prováděl spíše prakticky, než aby jí hlásal knihami a na přednáškách.

Narodil se v Concordu ve státě Massachusetts a zde žil celý svůj život. Nikdy nepocítil touhu cestovat, protože věřil, že concordská příroda mu může poskytnout vše to, co jej tak zajímalo.

Jeho otec byl tužkař a Henri sám se v mládí pokoušel o výrobu tužky, které měla tak výbornou kvalitu a skvělé vlastnosti, že mu známi předvídali světlou budoucnost. Ale Henri se nikdy víc o výrobu tužek a tužkařství nezajímal, stačilo mu, že si dokázal, že je v jeho schopnostech vyrobit kvalitní věc. Netoužil po stálém zaměstnání ale nakonec se z nutnosti stal zeměměřičem a v tomto oboru opravdu vynikl. Časem se ukázalo, že pozemky svých sousedů zná až po stránce geodetické nebo při rodovědné mnohem lépe a intimněji než sami vlastníci. Příroda mu byla vším. Věřil, že stálým stykem s ní se jeho osobnost čistí a povznáší snaží se sní tedy naprosto sžít. Ve svých zásadách byl neúprosný a přísný, byl laskavý, ale s lidmi jednával chladně. Nenáviděl lež, nepoctivost a aločinnost. Byl několikrát trestán vězením, protože odmítl platit daně v době, kdy USA bojovali s Mexikem. Kritizoval ostře hospodářství a způsob života lidí, společnost, vysmíval se jejich vázanosti na stroje a na půdu, nazýval to novodobým otroctvím. Sám se cítil svobodný právě tím, že mu v podstatě nic nepatřilo, nic, o co by se musel starat. Byl však pásem přírody své okolí, miloval ji a jí považoval za své bohatství. Zatímco jiní se chlubili svým majetkem, on se chlubil svou prostotou a chudobou.

Thoreau psal básně, které však nebyly příliš zdařilé, měl těžkopádný, tmavý rukopis, plný paradoxů, obrazů a přirovnání. O to bohatší a dokonalejší jsou jeho knihy. Nejvýznamnější a nejkrásnější je Walden čili Život v lesích. Zde vypisuje svůj pokus, který podnikl v roce 1845-1847, kdy ve snaze proniknout k podstatě života, poznat zda styk s přírodou člověka ubíjí nebo povznáší, setkat se, jak napsal ve Waldenu "s podstatnými věcmi života a zabnat jej do důlků" odchází žít do samoty, do lesů. Na břehu waldenského rybníka si staví malý srub a obdělává políčko přesně tak velké, aby jej stačilo užít. To mu stačí na bohatý a krásný život v přírodě a divočině. Je šťastný, spokojený a poznává, že lidské štěstí spočívá na jiných hodnotách než na majetku a pohodlí.

Po dvou letech se vrací zpět mezi lidi, protože ze svého pokusu nemůže již více vytěžit.

Thoreau měl ideál osobní svobody. Nikdy se neoženil, bylo skoro nemožné s ním navázat přátelství. Největším a jediným jeho přítelem po celý Thoreauův život byl snad nejvýznamnější americký filosof Emerson, zakladatel Klubu transcendentalistů. Ten nad hrobem H.D. Thoreaua řekl :

Kdekoliv je vědění
kdekoliv je ctnost
kdekoliv je krása
tam najde domov i on.

/pokračování /

/1/ t r a n s c e d e n t a l i s m u s - od
"transcendentone" - nadmyslné - termín označující na rozdíl od imanentního to, co přesahuje hranice vědomí a poznání. Zaujímá důležité místo ve filozofii I. Kanta, který se domníval, že lidské poznání není schopno proniknout do transcendentního světa "věcí o sobě". Chování člověka je však podle něho diktováno transcendentními normami / svobodná vůle, nesmrtelná duše, bůh/. (Podle Filosovického slovníku Praha 1976)

hry do přírody hry do přírody hry do přírody hry

Cože ? My, takoví dospělí lidé a máme si hrát jako malí ? Tak střílení ještě teda nejsem !

Tak jestli si něco podobného myslíte při přečtení této rubriky, přátelé už jí rovnou přeskočte a ani také Vatra nebude tím pravým časopisem pro vás. Myslím si totiž, že ani v té naší rádeby "dospělosti" bychom neměli zapomínat na to, že venku se dá pěkně vyřádit i ve hře, kterou jsme hráli možná už jako skauti, zálesáci, prostě dvadctiletí kluci. Nakonec - takové Hu-tu-tu je dnes navýcest oblíbenou zábavu - na a já bych nechtěl, aby se prostě zůstalo jen u něj. Proto tato rubrika. W a b i

Jednou, zrodů mužných her jako Hu-tu-tu, Lacrosse, Ragbíčko, je i stará indiánská hra kmene Creek

B o j u k á l u

Indiáni z konfederace Creek ji hráli u kálů 7-9 m vysokého, na jehož vrcholu byla umístěna bizoní, koňská lebka, nebo dřevěný totemový znak. Hráči byli rozdělení do dvou družstev, které bojovaly o míč a snažily se zasáhnout kál nad značkou umístěné ve výši tří metrů. Za takový zásah získávalo družstvo 1 bod. Když se někdo trefil míčem do lebky či totemu na vrcholu kálu, získávalo jeho družstvo 5 bodů.

Tuto hru jsme hráli v našem kmeni Tuscarora mírně pozmeněnou i oproti Milošovi Zapletakovi, který ji uvádí ve své Encyklopedii her na str. 91/98. Někdy najdeme tak vysoký strom, abychom mohli hru Creeků napodobit zcela přesně. Proto jsme vybrali osamělý strom na louce, ve výši tří metrů z dvou provazů vyměřili půl metru široké pásmo a kolem stromu jsme narysovali kruh o poloměru 21 metru, kam nikdo z hráčů nesměl šlápnout jinak byl vyloučen. Byly určeny dvě družstva. Hru řídil sudí. Na daný signál vhodil mezi družstva míč na odbíjenou a teď to začalo! Nastal boj o míč podle pravidla: her jak chceš. Byly zakázány jen nebezpečné, surové a bolestivé zákroky. Cílem družstva bylo nastřílet co nejvíce bodů zásahem mety na stromě. Míč však musel být nebit od spoluhráče v družstvu a to pouze hodem. Stačilo tedy se jen míče dotknout. To hru silně ztížilo a zdramatizovalo. I tady často vítězila technika, kombi náce a rychlost nad silou.

A abysme byli opravdu pořádně utahaní, zůstaneme na louce a zahrajeme si známé K

K a f e

Opět dvě družstva. Jednou určuje se losem které/ vytvoří velkého koně, tak, že se postaví do zástupu, a každý se předkloní, první se opírá o kolena, další se chytí hráče před nimi kolem trupu. Hrajeme v trenýrkách, bosí bez hodinek a jiných nebezpečných před-

měti, o které bychom se mohli zranit. Hráči stojí rozkročeni, aby měli co největší stabilitu. Asi deset metrů za posledním z družstva, které tvoří velkého "koně" se postaví druhé družstvo. První z druhého družstva se na pokyn sudího rozeběhne a způsobem, jakým se skáče na kozu vyskočí na koně. Snaží se dosehnout co nejdál, tak se pevně zachytit a udržet. Můžeme nechat obejmut trup "koně". Po něm následuje další až do posledního s druhého družstva. Každý sedí tam, kam dopadl na koně, nesmí se posunout dopředu, ani dozadu. Poslední skokan při doskoku počítá do deseti. Jestliže se družstvo, které tvoří koně při skákání neprolomí /stačí klesnout na koleno/ a žádný skokan nespadne, získávají skokani 1 bod. Jestliže se během skákání a závěrečného počítání některý zeskokanů neudrží na zádech koně, spadne, nebo se dotkne země získává první družstvo /tvořící koně 2 body / Jestliže kůň nevydrží nápor skokanů a prolomí se, získávají 2 body skokani. Družstva se střídají. Běžně se hraje tak dlouho, než některé družstvo získá 20 bodů.

/s použitím Encyklopedie her /

NAŠE KNIŽKY

V tomto čísle Vetry jsme vás už upozornili na Indiánskou poezii ZROZENÍ BURN. Další knihou, vyšlou v těchto dnech jsou INDIÁNSKÉ HISTORIE dr. Václava Šolce, podle mého názoru jednou z nejlepších prací z tohoto oboru. Zesvěcený přehled, v němž se jen letmo zmiňuje o tom, co ostatní autoři, snad z důvodů přitažlivosti kladli na první místo, totiž o bitvách Indiánů s bělochy, přináší nejen výborný přehled kmenů sev. i jihoamerických Indiánů, ale i pohled na jejich kulturu a zvyky. Kde má trochu o Indiány zájem, měl by si Indiánské historie pořídit. Upozorňuji také na desku Spirituál Kvintetu, vyšlou v těchto dnech pod názvem Spirituály a balady. Už sama skupina je zárukou kvality, jen mě mrzí, že technická stránka desky není na takové úrovni jakou by si zasloužovala.

psáno na trávě

Verše T.S. Teba a Webino

T a b

IMPRESE

V zrcadlech střepe odraz touhy
stežary štihlých barovic
Sluneční altář, na něm šmoky
kouřících rakví ze silnic

Semafor snů má barvu mlát
co páli jako požár trav
fvet má stavbu kola rulet
kde nezbyvá než jít a hrát

Výhra či prohra ? Snoknout před pomníkem
ideálů co byly v nás
Rzi žraným lesním chodníkem
pomalu kráčí čas

IMPRESA

Mlhavý plášť
odhalující slatý vnitřek
diamantové šperky ranních pavučin
vzr barevného listí
osmocený stop smutku
Róba podzimního dne

POMPS

T rač dalek loudavých
S semafor barevných snů

T ouha žit
A jít
B yt tažným ptákem snů

Wabimatte

PROKLAMACE

Dejte mi modrý nebe
a slunce v něm
dejte mi mráz co zebe
a černou zem
dejte mi vítr
dejte mi řeku
nechci už běžet
zádum k létu
chci vidět svět
očima dekokán
a nemít chlívku
a nebyť sám

BALANCOVÁNÍ

Šel jsem po cestách
které nevedou
a šplhal na skálu
bez vrcholu
lidí se ptal
pečl neznámou
padal z výšek
a stoupal dolů
Dívka dal květy
které vadly
a zavřel vrata:
chtěl jsem pryč!
Když jsem se smál
slzy ukáply
když jsem se probouzel:
tvrdili SPIS!

NANEKVZETÍ

Rostáhní ruce-letíš
ne nejsi Ikarus-Letiš
bělostný Albatros
letíš!

Jeho pláč
jeho křik!

Hledáš směr ještě slepý
myslíš na smrt, vzpomínáš na
hroby

teď žiješ, procítáš!
Máš to za sebou
a v ruce pálí hřeb

Kříž hnije a fanatický dav
odřezává kousičky pravdy
v monstrancích s kočičino
zlata

budou je ukazovat.
A chlubit se jako by to byl
jejich kříž:

SYNU!

Volá tě s hůry hlas
keho jsi spasil?!

Tož pohlédni
z ptačí perspektivy

.....

Každý je svou podstatou trochu poeta. Každý z těch lidí, kterým modrá obloha řekne víc než filosofické spekulace vytvořené mezi čtyřmi stěnami. Psáno na trávě - neodekonale, ale námi!
I ty třeba občas "napíšeš na trávě". Pocit, impresi, vyznání, myšlenku. Pošli do Vavry. Čekáme!

T a p i :

Dovoľte mi otázku : Máte nějakou určitější představu o tom, co je to vlastně svoboda ?

Svoboda je, když si každý může dělat co chce.

Takhle to ale nejde. Ve světě, kde se vyskytují vrazi, zloději, žháři, násilníci, prostě v normálním světě to nejde. Tady musí existovat zákony. A každý zákon je vlastně zařízení na omezení svobody jedné skupiny lidí, aby nebyla ohrožena svoboda jiné skupiny. Je v zájmu celku, aby ta druhá skupina byla početnější. To samozřejmě není jediné hledisko. Důležitější je morální stránka věci. Shodneme-li se například, že rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví je trestuhodné, ustanovíme na to zákon s příslušnou trestní sazbou. Bez ohledu na to, že většina lidí by uvítala jeho zrušení a skoro všichni, kteří ho překračují, necítí téměř žádné morální zábrany. Ale krádež byla ve všech dobách a civilizacích považována za zločin a každý, kdo se jí dopustí, by si měl aspoň koutkem svědomí pomyslet : - No, neměl bych ... -
Můžeme tedy říct, že zákon by měl být vždycky v souladu s jakýmsi obecným svědomím, dokonce i u lidí, kteří ho porušují. Takové zákony jsou logické a správné.

Mohl by mi někdo vysvětlit, co je logického a správného na zákoně, který zakazuje táboření v lese, který patří nám všem ? Proti čemu je namířen ?

Proti tomu, aby se naječnou nevyhrnuli do lesa všichni občané tohoto státu a nezplundrovali ho ? Nemyslím, že by potom všichni toužili. A koneckonců kdyby ano, těžko by jim to mohl někdo zakázat - le - sy přece patří všem.

Proti lesním požárům, které představují značnou národohospodářskou ztrátu ? Převážnou většinu z nich mají na svědomí lesní dělníci. A nejsou výjimky případy, kdy příčinou byla zápalka neopatrně odhozená člověkem sbírajícím lesní plodiny a klest - což je podle nového lesního zákona skoro jediný důvod zdržování v lese. Má se tím zabránit dalšímu rozmnožování

skládek v lesích ? To snad ne. Chataře, autokempinky, JZD a závody, vyvážející odpad do lesů a znečišťující vodu a vzduch, dodus nikdo pořádně nepostihuje.

Nebo je pro stát finanční ztrátou, když určitá skupinka turistů odmítá přespávat v hotelech a turistických ubytovnách ? Možná, ale v tom případě je jejich počet a rozmístění naprosto nepostačující.

Oč tedy vlastně jde ? Zřejmě se zde vychází z předpokladu, že ti lidé, kteří chodí do lesa spát by mohli zavinit požár nebo založit smetiště a navíc z nich ani nic nekouká. Ověřoval si to někdo ? Pokusil se někdo zavést například nějaký systém zkoušek a legitimací ? Ne. Na názoru, jehož pravdivost je neprověřená a pochybná, se postaví zákon jehož smysl je obestřen záhadou. Může být takový zákon v souladu s naším svědomím ? Až se budu příště u ohniště balit do spacáku, rozhodně si nepomyšlím : - No, neměla bych -

P o z n á m k a : Myslím za svou osobu, že nejde tolik o finanční efekt a znečišťování, jako o hrozbu z nezvládnutého ohně - ovšem to by šlo řešit za a) požární lesní stráží, která dokáže rozpoznat dobré zabezpečení ohně b) výchovou lidí - ale hlavně mi to připadá jako určitá snaha omezit všechny ty, kteří svou rekreaci v přírodním prostředí chápou jinak než nabízí oficiální kruhy. Jedná se hlavně o mladé lidi, kteří se nekontrolovatelně scházejí v lesích a baví se, takže je nelze dobře sledovat. Zákon je pouhou pomůckou pro v podstatě diskriminaci volného života v divočině, tedy v hnutí, které má v naší vlasti silnou tradici a vždy bylo trnem v oku mocenským orgánům. Tedy jakýsi "kubátův zákon" vedený nikoliv z linie mravopoctivosti, ale hospodářské stránky. Jde o to, jak se vyrovnat s touto skutečností. Až si párkrát zaplatíme horentní pokutu, zřejmě přestane celý problém házet za hlavu. Zkuste se zamyslet jak si ubránit své právo žít v lese podle svých zásad, aniž bychom se podle zákona stávali jeho přestupiteli.

- wb -

Če sí l k o : (Policie a trampové)

... nyní nastal čas
kdy boří tenhle svět
i kousek z nás ...

Oslovení "trampové" používám v tomto případě pro všechny kamarády jezdící ven, kteří mají s tímto problémem co dělat, protože mi připadá nejblíže.

Známe to všichni z těch několika let ježdění ven za něčím krásným, za našimi představami, pro svojí zálibu a lásku k přírodě. Zvláště v poslední době se stupňuje zájem policie o trampy / bohužel hlavně o ty slušné / a to především v Čechách. Pomalu na každém nádraží jen co vystoupíme z vlaku se před námi objeví muži v zelených uniformách a žádají si naše občanské průkazy. Mají na to právo a myslím, že proti normálně probíhající kontrole nebude nikdo z nás nic namítat. Ale velice často se stává, že tyto kontroly probíhají velice podivně, jakobychom byli nějakí zloději. Stačí jen to, že jsme v zeleném a můžeme být nepřímo obviňováni z vykrádání chat, výtržnictví a opilství. Naše oblečení stačí k tomu, abychom vyslechli různé urážky a byli vystaveni zastrašování s podotknutím "jestli máte něco proti tomu, půjdete s námi". Potom raději tedy proti tomu nic nemáme protože je příjemnější strávit noc v lese mezi kamarády než v cele na policejní stanici. Zároveň na tomtéž nádraží může být třeba několik civilně oblečených opilců vracejících se ze zábavy a nikdo si jich nevšimne, protože se zřejmě jedná o kulturní mládež. Z toho vyplývá a bylo to již jednomu kamarádovi řečeno, že by nás policie raději viděla v hospodě na mol opilé, než v lese, kde se vymykáme přímému dozoru. Sami dobře víme, že spolu s námi jezdí různé party oblečené jako my, s tím rozdílem, že ty dva dny stráví v hospodě a to je pro policii - jak již bylo řečeno - pohodlnější. V tomto významu se již také objevil názor týkající se "vymýcení trampů" a trampingu s tím, že nejdříve musí být vymýceni ti slušní, protože dávají zřejmě špatný příklad naší mládeži. Tento výrok je další důkaz, že odpovědným vedoucím orgá-

nám vůbec najde o to, jak se mládež baví, ale o na-
prostou kontrolu nad ní. Tento zvýšený zájem o trampy
začal asi před rokem, kdy na Brdech vylétly do povět-
ří téměř všechny tramské boudičky pod záminkou
ochrany přírody. Jak to kolem těch boudiček po tomto
svérázném zákroku vypadalo jistě všichni víme, není
k tomu třeba komentáře. Horší již je, že se nikdo z nás
ani slovem neozval a že se dokonce vyskytl názor, že
to je vlastně dobře. Tento názor vyslovil ten, kdo si
omlouval vlastní strach cokoliv proti tomu podnik-
nout. Proti komu je asi vydán zákon, který zakazuje ja-
kýkoliv noční pobyt v lese? Na to asi není třeba od-
povídat, ale v tom případě by mne zajímalo jak to ma-
jí udělat ti trampové, kteří někde mají lesní brigádu
přes oba volné dny. To zřejmě musí / aby se neprotivi-
li zákonu / na noc ze soboty na neděli odjet do svých
domovů a v neděli se opět vrátit, nebo si v nejbližším
městě zamluvit celý hotel /pokud by tam byli vůbec
vpuštěni/. Pak by zřejmě byli páni zákonodárci uspokoi-
jeni.

Ale vraťme se zase k naší otázce.

Poslední křiklavý případ policejní zvůle vůči trampům
byla "kouzelná noc" letos v lednu. Takový zákrok ne-
pamatuji ani ti, kteří jezdí přes deset let a něco po-
dobného by si zřejmě nedovolil ani policejní prezí-
dent Kubát z třicátých let. Když na obyčejný potlach
přijede pomalu stovka ozbrojenců není asi všechno v
pořádku. V tomto případě mám dojem, že policie do toho
nešla jako na obyčejné trampy, ale jako na protistát-
ní akci, což je samozřejmě směšné. Podobný zákrok o tak
velkém počtu mužů /nadto v neděli/ a světším množstvím
vozů jistě stojí spoustu peněz, které by někde mohly
scházet. Nebývalo častým případem, aby z potlachu poli-
cie odvezla čtyři zúčastněné a kolem šesto hodin je
držela na okrsku. Přitom policie svým jednáním sama po-
rušila zákon v několika bodech, spoléhajíc se na nevě-
domost a stach lidí ozvat se, nebo jakkoliv prote-
stovat. Tedy několik slov k tomu, co jsem se spolu s
Wabim dozvěděl u advokáta.

Neexistuje zákaz shromažďování, naopak svobodu
shromažďovací zaručuje ústava a takový potlach je
svým způsobem obyčejná společenská záležitost.
Blokovou pokutu nelze bez předchozího upozornění po-

sílat po čtrnácti dnech poštou. V našem případě je poslána pokuta vlastně formou trestu a musí jí předesílat písemné vyjádření na adresu pokutovaného, aby se tento mohl případně odvolat, protože proti zaplacené blokové pokutě už odvolání neexistuje. Myslím, že se policie v případě zákroku na Kouzelné noci dopustila trestného činu útisku a omezování osobní svobody.

Tedy kdyby v budoucnu došlo k podobnému incidentu máme právo a musíme na policii vyžadovat dodržování zákonů. Hlavní je nebát se jím postavit, protože víme, že jsme se ničeho špatného nedopustili a je to pro nás otázka bytí nebo nebytí, protože v současnosti stojí trampové vlastně mimo zákon a stále couvat nejde. Pevně věřím, že trampové nikdy nebudou "vymýceni" zvenku, ale bojím se rozkolu zevnitř mezi námi. Držme spolu a nebojme se postavit za jiného, když se dostane do průšvihů nevině - což se může lehce stát.

Snad je to všechno, co jsem chtěl za sebe k této věci říct a byl bych rád, kdyby mi někdo k tomu něco řekl - hlavně s čím případně nesouhlasí.

vatra lesní moudrosti vyhlašuje literární soutěž

0
I A G U 7 8

Algonkinové IAGU /jagú/ nazývali své vypravěče - bajkaře. A protože dnes kdekdo má svou literární soutěž, nezůstává Vatra nikomu nic dlužna a vyhlašuje literární soutěž bez cen /nepočítám-li diplomy/, jejíž uzávěrka bude 30. listopadu 1988 a vyhodnocení na Slavnosti bílého slunovratu /vánocích/. Je to výzva všem písmákům nejen těch, kteří čtou Vatra, ale i těch, kteří se o této soutěži dozví a chtějí se zapojit. Kriteria jsou :

- 1) povídka či báseň v duchu Lesní Moudrosti - hodnotí se nápaditost, originalita, próza a poezie zvláště. Neurčuje se téma a upozorňuji, že povídka či báseň se nemusí vztahovat jen k přírodě.
- 2) Zachování termínu dodání příspěvku

TĚŠÍME SE !

NEZAPOMENEME !

Znovu jsme se letos v dubnu vydali zdolat hřeben beskydské Ivančeny, abychom zde, u mohyly vyrostlé za generace skautů, pionýrů, turistů, táborníků a trampů položili svůj věnec brdských kamerádů a uctili památku **pěti** neznámých bratrů - junáků - kteří na sklonku války byli zavražděni německými nacisty. Nevím, do jaké míry je známa historie této tragedie a proto bych jí chtěl na těchto stránkách připomenout.

Bylo to přesně na den kdy skauti celého světa mají svůj největší svátek - svátek dnes již "nesvatého" svatého Jiří, kterého skautská organizace určila jako svého patrona. Tím dnem je 24. dubna. Tím rokem je rok 1945.

Jmenovali se : Vláda Čermák, Vláda Pach, Otta Klein, Quido Němec a Milan Rotter. Byli členy ilegální organizace ODBOJ SLEZSKÝCH JUNÁKŮ, která spolupracovala s partyzány, pomáhala shánět falešné doklady, opatrovala zbraně. Připravovala ozbrojenou akci proti okupantům, ke které už však nedošlo.

Gestapo 3 dubna zatklo Milana Rottera. Tyž den v noci Vládu Čermáka. Později i další tři. Je znám organizátor - zatčení i vraždy pětice skautů - Willy Kampf, přezdívaný Černý Willy.

Na pětici odvážných bratrů slezští junáci nepoměli. Vybudovali na Ivančeně pamětní kříž a nechali zde láhev se zprávou, aby každý, kdo půjde kolem na toto místo položil kámen, jako památku umučených hrdinů.

Mohyla rostla. Rok od roku. Kámen ke kameni a nejen ty. Objevovaly se zde květiny, pamětní placky, nikým neorganizovaná tradice sílila.

Vždy ve výroční den přichází na Ivančenu stovky lidí, spojující tenhunký provaz. Skauti, pionýři, turisté, táborníci, trampové... Lidé modré oblohy.

Vždyť nejen se bavít, ale nezapomínat na ty, kteří v rozhodné chvíli vyměnili bezstarostnost za životu nebezpečný boj proti zvlí.

Nezapomeneme!

-wb-

Proto se také Chilikothe považuje často za další eventualitu. Možná, že právě tam Tecumseh spatřil světlo světa.

Podle W.H.Harnische /Zánik rudého plemene/ měl malý Tecumseh dětské jméno Zlomený kyj. To prý jednou do Chilikothe přiběhli bojovníci ze zprávou, že náčelník Vlk byl zavražděn Čeroki a jako důkaz předložili radě narychlo svolaných náčelníků tomahawk se známkou Čeroků. Do vzrušené debaty se vložil i otec a náčelník společně s matkou Tecumseha, se svojí ženou Mukawis/Methotasa/která pocházela, podle Harnische z kmene Čeroků. Má posoudit zda je kyj pravý. Statečná žena však dokáže zlomením kyje, že je potvrzen - Čerokové totiž vyrábí tomahawky z čerstvého dřeva, které by nezlomila, kdežto Šavané z vyschlého. Na památku bylo dáno jejímu dítěti jméno Zlomený kyj.

Také Steuben uvádí jiná Tecumsehova jména. Jinošské - Letící Šíp - měl údajně získat od slavného Cornstalka. Tecumthou byl prý zván až po vítězném tažení Šavanů proti hraničářům v r.1783 a toto jméno mu dal hlavně šavanský náčelník Kateke-kasa /Černé kopyto/. Dalším jménem, které uvádí Steuben a Seton je "Horský lev chystající se ke skoku"/Seton "Skákající pardál"/.

Otcem Letící Hvězdy byl bojovník a možná, že i náčelník menší skupiny bojovníků PUKISHENO, který padl na řece Velké Kanahwě u Poin Pleasantu kde se Šavané střetli s koloniálními armádami guvernéra Dunmoreho a gen Lewise. Obě armády táhly zničit Chilikothe. Dohromady tvořily úhrnem asi 1500 mužů, čili takové množství, kterému by žádné, sebelíp ~~sebelíp~~ opevněné indiánské město neodolalo. Proto se Šavané snaží zabránit spojení armád a napadají gen. Lewise nedaleko soutoku Kanahwy a Ohia. Vítězství Šavanů by bylo vcelku jisté nebýt zásahu proslaveného plukovníka Daniela Boona, který ze zálohy zastřelil šavanského

medicimanna a zvrátil celý výsledek bitvy. Indiáni musí podepsat smlouvu, ve které se navždy vzdávají svého krásného, úrodného domova - Kentucky, Země Zeleného rýkosí.

/pokračování/

POZNEJ A CHRAŇ !

Reorganizace TISU

Konečně nějaký pohyb naší jediné dobrovolné ochrannářské organizaci! Snad jste už také slyšeli o chystaných změnách v Tisu : v jeho reorganizaci ve Český svaz pro ochranu krajiny a přírody, začlenění do NF se všemi výhodami a nevýhodami. Sjezd by podle všeho se měl sejít na podzim a přijmout nové stanov^y. Měla by být vyřešena otázka patronace určitého ministerstva, finanční problémy, vedení i programu.

Protože nám jde v tomhle případě hlavně o ochranu přírody, celkem přetrpíme i některé ústupky Tisu v ideologické a výchovné oblasti : zřejmě členství v Tisu bude až od 15 let, takže bude zrušen vlastní ochrannářský dorost, ale mluvilo se o spolupráci s FO. Také zřejmě bude muset nová organizace být více poplatnější této době. Jde však také o společenskou autoritu Svazu, na jejímž základě lze konečně aktivně pracovat.

Panika kolem Berounky

Nedávno jsme byli zděšení zprávou, že krásné údolí Berounky u Křivoklátska včetně Skryjských jezírek, rezervace Úpořského potoka a tísavé rezervace nad Berounkou bude zatopeno novou přehradou, která se zde má začít budovat. Víme sami, že jsme chtěli proti tomu co nejaktivněji vystoupit, protože nám to nepřipadá odůvodněné, k vůli minimálnímu využití přehrady / snad jako zásobárna pitné vody, nebo to má energetické příčiny ? / ničit nádherné přírodní bohatství Křivoklátska. Jak jsem se však doslechl, se zatopením se zatím nespíchá, teprve se začíná jí budovat pomocné objekty, takže asi jednu desítku roků máme na to, abychom se postarali o záchranu tohoto údolí.

Je nutné tedy zjistit jak se celá věc doopravdy má a pak postupovat dál. Čekáme na každou zprávu.

OTVÍRÁNÍ STUDÁNEK 78

K letošním dnům ochrany přírody se nám podařilo uskotečnit akci v celku dost nebyvalého charakteru, pro mnohé kamarády novou a atraktivní. Hodně napomohla Klea z kmene Net-no-kwa, které patří díky za agitátorskou práci - i když sama se nemohla Otvírání brdských studánek zúčastnit.

Všechno začlo ohromným sháněním kbelíků a lopatek. Osobně jsem přijel na Brdy trochu později, takže jsem pracovní partu už našel v plné práci, která se mořila na studánce u seníku Mrazírna pod Kuchynkou. Tahle studánka byla široko daleko známá, že odmítá plnit svou základní funkci - totiž poskytovat dobrou pramenitou vodu. Chudák Shorty, tenestary obětavec hloubil novou jámku, ostatní, Kratas, Česílko, Abbé, Čára a další čistili odtok. Bylo třeba v podstatě vykopat studánku novou, obložit jí kameny, udělat stříšku, odtoč a další práce. Padl na to celý den, ale dílo se podařilo. Krypt na studánce sice působil dojmem zakopaného obrněného transportéru, ale slouží svému účelu. Mohu prohlásit, že po dlouhých letech konečně u Mrazírny bude opravdu dost výborné vody!

Přespali jsme na Venedu - mimochodem pojmenovaném po kmeni Venedů, bratrském oddílu Neskenonu, jejichž originalita spočívala na staroslavenské tradici - v dnešní době opravdu vzácný jev ve výchovné práci! Večer se zpívalo u táborového ohně, plánovalo a druhý den jsme přecházeli hřeben abychom se pustili do studánky na Písku. Je to ta pod vrcholem, jejíž voda má zvláštní kyselou příchut, jenž je však způsobena nějakými solemi lidskému zdraví neškodnými. Vyčištěna byla také studánka přímo pod vrcholem Kuchynky.

Takové "vyčištění obnáší" vybrat skoro celou studánku, vyčistit ji od spadlého listí a jiných nečistot - a to v té zimě, která v březnu panovala nebyl žádný med. Chtěl bych opravdu poděkovat všem zúčastněným a za rok - na shledanou s brdskými studánkami.

Wabimatto

TOTEMOVÁ DESKA

- Kouzelný rozsvěcovač měnil mistrně barvy západní oblohy. Úžasem zůstali jsme stát. Zdálo se, že i dechem by se krása zaplašila.

Dva modré stíny tiše vystoupily a spojily obzor se zemí. Dva lovci dobří, Segwun i Atahualpa. Chřípí se chvěla a sála vonavý vzduch. Synové lesů měřili obzor a odhadovali velebnou oblohu jako skvělý terč pro odvážné šípy. Však váhavost jako závaží držela paže, jen prsty jim tápaly po toulci a mazlily se s měkkými períčky. Krásou spoutaní ztratili moc. Velký Duch vyhlížel z oblaků. Tam dole čtyři hluboké oči volaly o pomoc.

I přišla. Zarulý šíp Velké Vyzvání bleskem vbodl se do očí. Vášnivý záchvěv pronikl duší, dral se ven, vzhůru, k nebesům vstříc! Pohnul se strnulý Segwun, pokročil Atahualpa. Dávno už svíraná dvojice šípu vyskočila ven, na pozdrav vztyčené oblouky luků jako brány podepřely nebe. Jen mžik a tětiva zapěla svou nedočkavou píseň.

Šípy se už nevrátily. Zmizely s díkem lovců. A druhého dne ráno našli své šípy Segwun i Atahualpa před prahem wigwamů a na každém leskla se duhová rosná perla. Lov toho dne byl skvělý.

Ze "Slunovratu"

T o t e m o v á d e s k a chce nahradit dosavadního ~~tatemevém~~ mokasínového běžce KEE-MOH-SAH-BEE. Tuto rubriku rozšiřujeme i když se jí budeme snažit zachovat původní charakter - jako přehled toho, co jsme prožili za minulé období. Napište do Vatry sami krátké zprávy o tom jak žijete vy, ať máme všichni o sobě přehled a navzájem se inspirováme.

S l a v n o s t n í o h e ň tramské osady Black Bufalloeů zaplál v manětínském údolí. Byl to už třetí oheň za dobu trvání této osady a byl výborně připraven. Pro hosty kluci z osady připra-

vili také lesní hru, která nás prověřila z toho co z nás málokdo ovládal - z české historie. Přečasná scenerie okolní přírody, obřadní zahájení večera, volba osadního šerifa, schvalování zákoníku, přijetí Sibbiho do osady a přísaha na zákony, které osadníci hodlají dodržovat a mezi nimiž je Zákon lesní moudrosti formulovaný jako láska k přírodě, její ochrana a poznávání, to všechno činí tento ohen mezi normálními "potlachy" netypický. Jen dál!

J i ž n í m i Č e c h a m i putoval Logan, Jana a Wabimatto, aby se podívali na svá stará junácká tábořiště. Setkali se se starým přítelem z chaty u tábořiště pod Veverkovým mlýnem, který měl schován starý táborový stožár. Wabimatto pak putoval z Humpolce přes Orlik, kde zažil nádherný západ slunce pozorovaný z hradeb zříceniny, k Wolkerovu památníku, který na místě, kde Jiří Wolke r. 1916 tábořil se skauty A.B. Svojsíka, nechal postavit katol. skautský oddíl roku 1930 a dále až do Světlé nad Sázavou. Zmátla ho Lipnice, kde přes hodinu bloudil aby našel značku. Byly to nádherné dny slunce a volnosti!

C h i l l i k o t h e pod Třemšínem se stalo centrem Hotanky a Wabiho činnosti. Má tu stát kemp plánovaného kmene. Zatím uatjované a těžko dostupné místo zná jen pár jedinců.

S n ě m čtenářů Vetry - uvažujeme o tom, uspořádat nefalšovaný Sněm podle zásad Lesní moudrosti. Byl by zřejmě ve znamení setkání několika generací woodcraftérů - jde jen o váš zájem o tu akci. Ozvěte se co nejdřív, měli byste-li vůbec náladu a čas!

K i w e n d o t h a čili memoriál E.T. Setona bude po roční přestávce uspořádán v Údolí Černého Vlka. Jedná se o zálesácký víceboj, jehož vítěz získá vá putovní cenu. Až dosud Kiwendothy byly záležitostí R.K. Mawaden, nyní je její pořádání záležitostí Chautauqui.

Počátek světa

Toto je nebe
a toto země,
nebe jako mrazení v týle
země jako kůže na dlaních.

Toto je strom
ruka podaná vzhůru,
toto je kámen,
slza horizontu.

Toto je krev
a toto je vítr,
nesmírné vanutí osudu
na sever, na východ,
na západ, na jih,

toto uchovej,
toto zlom,
sem zavěš ptáka
zde rozviň cestu
tudy do hloubky,
tudy ke hvězdám,

jen nezakopni,
nezastuď se -

a utři si nos !

Miroslav Holub

